

nævner „Grøft eller Kørledning“, erstattet disse Ord med „eller Luffet“, saa at der altsaa kommer til at staa „Bandlebning (aaen eller Luffet)“. Man har ikke anset det for nødvendigt at gjen-nemføre denne Redaktionsændring i alle de følgende Paragrafer, idet den Omstændighed, at det er nævnt her, formentlig vil være tilstrækkelig til at affstøre en Tvivl, som jo iøvrigt neppe er stærkt motiveret. — Seg forbigaar de følgende Vædringsforslag indtil Vædringsforslaget under Nr. 79. Naar der her istedetfor til Landvæsen-kommissionen er henvist til de almindelige Appel-regler for Kommunalbestyrelserne, da ligger dette i, at man ikke har ønsket Spørgsmaalet om Ved-tægternes Affattelse bragt ind for Landvæsen-kommissionen. Det, hvorom der i denne Para-graf er Tale, er jo i Virkeligheden en Ting, som alene vedkommer Interessenterne i det paagjel-dende Vandingsanlæg. Det er paalagt disse In-teressenter, at de, naar Interessentflabet har en vis Størrelse, skulle have en Vedtægt, og det er paalagt dem, hvilke Bestemmelser denne Vedtægt skal omhandle, men iøvrigt bliver Indholdet af Vedtægten deres egen Sag. Det, som der kan være at gjøre i den Henseende fra det Offentliges Side, er — saaledes synes det — i Grunden kun det at paase, at de staffe sig en Vedtægt, samt at denne Vedtægt indeholder Bestemmelser om de Punkter, som man nu overhovedet anser det for rigtigt, at en Vedtægt skal indeholde Be-stemmelse om; men at henvise Undersøgelsen af, om dette er Tilfældet, til Landvæsenkommissionen og til alt det Omstød, som dermed er forbundet, synes at være ganske ufornuddet. Kommunal-bestyrelsen maa jo i Virkeligheden have tilstrække-lig Komptence til at kunne se, baade om der er en Vedtægt, og om denne Vedtægt bevarer de Spørgsmaal, som Lovens udtrykkelig foreskriver. Forjaaviddt som man imidlertid ikke vil nøies med eller ikke anser sig for betrygget ved den kommu-nale Bestyrelses Afgjøvelse i første Instans, saa har Udvalget her foreslaaet at tilføie, at der skal være Afgang til Appel efter de almindelige Reg-ler, som ere givne her i Loven, til de overordnede kommunale Autoriteter. — Seg forbigaar Væ-dringsforslagene under Nr. 80—83 og bemærker med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 84, at § 83, som her foreslaas at skulle udgaa, er den Paragraf, som giver et Tilfagn om Stats-understøttelse ved Foretagelse af større Vandings-anlæg, forjaaviddt som en saadan Understøttelse maatte blive bevilget paa Finantsloven. Man har nemlig været enig om, at en Paragraf af dette Indhold vilde være ganske overflødig, da det jo følger af sig selv, at, naar Ministeren maatte ønske en saadan Bevilling, og den bliver givet paa Finantsloven, saa er dette aldeles til-strækkeligt, og da behøver man ikke iforveien at have en særigen Lovbestemmelse om, at dette kan lade sig gjøre. Det er altsaa ikke af nogen

Uvillie imod Paragrafen eller mod den Længe-gang, som indeholdes deri, at man har foreslaaet, at den skal udgaa, men kun fordi man anser Paragrafen for overflødig. — Vædringsforslaget under Nr. 85 gaar kun ud paa en Sprogrettelse. — Ved Vædringsforslaget under Nr. 86 har Udvalget foreslaaet optaget en Bestemmelse om Brugen af ustemplet Papir, der svarer til den, som findes i Loven af 30te December 1858. Ganske vist vil Bestemmelsen, saaledes som den her foreligger, være overflødig, forjaaviddt som den angaar Landvæsenkommissioner og Overland-væsenkommissioner, da den for disse allerede haves i Loven af 30te December 1858; men det vil være hensigtsmæssigt og nødvendigt at optage Bestemmelsen her for Synsmændenes Vedkom-mende, for de Forretningers Vedkommende, som afgjøres af Synsmændene under Appel til Land-væsenkommissionen. Iøvrigt er Redaktionen her ligegyldende med den tilsvarende Bestemmelse i Loven af 30te December 1858, kun at „Fuld-magter“ ere udeladte, da de allerede ere stempe-lfri. Naar der her i denne Paragraf tales om „Indlæg“, saa vil dette ganske vist ikke faae megen Betydning, hvis Lovforslaget om Sag-førerne skal blive vedtaget. — De to sidste Vædringsforslag angaa Lovens Strafftræden og ere simpelthen motiverede ved det Tidspunkt, hvorpaa vi nu behandle Loven. Sermed har jeg gjennemgaaet alle de Vædringsforslag, som ere stillede af Udvalget eller dets Flertal.

S. Steffensen: Et Mindretal i Udvalget, bestaaende af det ærede Medlem for Maribo Amt's 1ste Valgkreds (S. Steffensen) og mig, har ikke kunnet tiltræde det Vædringsforslag, der er stillet under Nr. 35 til § 32. Dette Forslag gaar ud paa, at den, der ved et offentligt Vand-løb vil anlægge en Vandmølle, Fabrik eller anden lignende Indretning, og som ikke har erhvervet alle Vedkommendes Tilladelse dertil, først skal godtgjøre, at dette Værk ikke kommer i Strid med nogen Andens Ret. Dette kan jo imidlertid den Paagjældende kun gjøre, naar han sættes istand til at indfalde Alle og Enhver, der har nogen Indsigelse at gjøre mod hans Anlæg, med den Virkning, at, hvis de ikke møde efter Ind-faldelse og gjøre deres Indsigelse gjældende, skulle de have tabt deres Ret. Men en saadan Ind-faldelse kan den Paagjældende efter Mindretallets Mening slet ikke faae udstedt. For Vandsyns-mændenes Vedkommende vil det fremgaa af selve dette Lovforslags § 7; thi i denne Paragraf er der givet Regler om, hvorledes Indfaldelse for Vandsynsmændene skal foregaa, og man vil der se, at en Indfaldelse kun kan ske paa den Maade, at de Paagjældende stævnes enkeltvis og ved Navn. Derimod er der ikke talt Noget om, at man skal kunne indfalde Alle og Enhver, der har Noget at indvende. For Landvæsenkommissionens